

НАДНАРАВНА ЧУДА ПОСЛАНИКА МУХАММЕДА И ДОКАЗИ ЊЕГОВОГ ПОСЛАНСТВА

من بينات ومعجزات محمد صلى الله عليه وسلم

<Српски – Serbian – صربي>

Абдул-Мецид Азиз Ез-Зиндани

عبد المجيد بن عزيز الزنداني

Превод:

Амра Дацић

Рецензија:

Љубица Јовановић

ترجمة: عمرة داتسيث
مراجعة: يوفانو فيثس ليويبيتسا

Наднаравна чуда посланика Мухаммеда и докази његовог посланства

Мухаммед, мир над њим, Божији веровесник који није знао ни да чита ни да пише

Наш Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, није знао ни да чита ни да пише. Ово је био јасни доказ да сазнања, која му долазе, а која су задивила учењаке, долазе од Бога, Свезнајућег, Мудрог. Узвишени Бог правовремено је суочио идолопоклонике са овом истином, коју нам бележи Бог у Својој Књизи, коју је сачувао од било каквог искривљавања, како бисмо били сигурни, као што су били сигурни они који су живели са Божијим Послаником, нека су Божији благослов и мир над њим, и који су у танчине знали сва његова стања.

Узвишени Бог је казао:

„Ти пре Ње ниједну књигу ниси читао, а ниси је ни десном руком својом писао; иначе, посумњали би они што лажи говоре.“ (Кур'ан, 29:48)

То јест, о Мухаммеде, ти, заиста, никад ниси читао, нити си писао, а твој народ међу којим си живео, зна то. Да је читао или писао, они што лажи говоре, посумњали би у Упуту, Знање и Светло са којим си дошао, као и да су то плодови знања до којих си сам дошао, а до којег други нису могли да дођу. Неверници су чули за овај одломак и нико од њих није казао: "Кур'ан говори лаж" – Боже, Ти ми опрости! Напротив, он каже: "Мухаммед, заиста, не зна да чита нити да пише." Зар није тог дана прочитао ту књигу, зар није тог дана то писао? Речи, сличне овим, биле би јемац за утеривање у лаж Кур'ана, за раздвајање муслимана који су били око Мухаммеда, нека су Божији благослов и

мир над њим, за победу његових непријатеља. Али власт очигледне истине била је јача од свих инација и силника. Неверници нису говорили: "Мухаммед је заиста учен", него су говорили: „Кур'ан му је написан и он ће дуго по њему да живи, јутром и вечери.“

Часни Кур'ан је забележио речи неверника, које је у себи сачувао. Узвишен Бог је казао:

„Они који не верују говоре: 'Ово није ништа друго до велика лаж коју он измишља, а у томе му и други људи помажу' - и чине неправду и потвору, и говоре: 'То су измишљотине народа древних; он тражи да му преписују и ујутро и навече, да му их читају.' Реци: 'Објављује их Онај Коме су познате тајне небеса и Земље; Он много прашта и самилостан је.'“ (Кур'ан, 25:4-6)

Узвишени је Бог казао Своме Посланику:

„Реци: 'Да Аллах није хтео, ја вам га не бих казивао нити би вас Он са њима упознао. Па Ја сам пре посланства дуго међу вама боравио - зар не схватате?'“ (Кур'ан, 10:16)

То јест, о људи, ви знате да ја не познајем ове науке које се налазе у овој Објави. Ви знате да сам међу вама боравио 40 година, и нисте од мене чули да ми је било важно ишта од овога, или да кажем нешто што нисте до тад чули, или чак да размишљам о томе. Па како ми је изненада све ово дошло? То је, заиста, Објава од Бога, зар не схватате?

Наднравно чудо и јасни кур'ански доказ - Величанствени Кур'ан изазива

Арапима је урођено да воле стилистику, књижевност, песништво и

говорништво. Довољно је да се каже да су се сваке године одржавали сајмови на којим су се надметали песници и такмичили говорници. У овим двобојима су пресуде доносили истакнути песници. Проширила би се слава и углед онога чија би касида победила, спомињао би се лепим, понављале би се његове речи, а његова би касида била написана златном водом и била би окачена на Ка'би.

Седам познатих касида - "му'аллека" и пијаца Укказ два су очигледна доказа у историји Арапа, који сведоче о истакнутом месту књижевности и стилистике у народу који је свој језик називао књижевним, а друге народе су називали неарапима. Му'џиза (наднаравно чудо) Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, била је јача у ономе по чему је његов народ познат, како би се јасно показала њихова немоћ и немогућност да начине поглавље слично

кур'анском поглављу, а његов је циљ био да докаже да Кур'ан није људски говор. Како је био обичај код Арапа да изазивају једни друге на такмичење у говору, у стиховима или прози, да организују скупове на које су позивали судије, Узвишени Бог Мухаммеду, нека су Божији благослов и мир над њим, је Кур'ан направио јасним доказом и његовим највећим наднаравним чудом, који се учи, а сачињен је од истих слова, речи од којих се састоји говор Арапа. Али ни човек, ни цинн нису у стању да дају нешто што му личи, или што личи једном његовом делу, или што личи једном његовом поглављу, па макар једни другима помагали. Познато је међу упућеним да су стилистика и речитост урођене надарености човека, али је, ипак, неопходно да онај ко жели да се усаврши у томе, учи та умећа и слуша говоре, расправе књижевника и двобоје стилиста. Али Мухаммед, нека су Божији

благослов и мир над њим, који је дошао са овим Кур'аном, није читао нити писао, нити је позната било која његова изјава током његових 40 година. Па и поред тога, он изазива људе и цинне да направе нешто што личи Кур'ану, или што личи једном његовом делу, или што личи његовом поглављу, јер он зна да створења нису у стању да сачине нешто слично говору Створитеља, слављен нека је Он. Узвишени Бог је казао:

„Реци: 'Кад би се сви људи и цини удружили да сачине један овакав Кур'ан, они такав не би сачинили, па макар једни другима помагали.'“
(Кур'ан, 17:88)

„Зар они да говоре: 'Измишља га!' - Не, него они неће да верују; зато нека они саставе говор сличан Кур'ану, ако истину говоре!'“ (Кур'ан, 52:33-34)

„Зар они да говоре: 'Он га измишља!' Реци: 'Па сачините ви десет Кур'ану сличних, измишљених сура (поглавља), и кога год хоћете, од оних у које, поред Аллаха, верујете, у помоћ позовите, ако је истина оно што тврдите!' А ако вам се не одазову, онда знајте да се он објављује само са Аллаховим знањем и да нема бога осим Њега - зато муслимани (Богу покорни) постаните!“ (Кур'ан, 11:13-14)

„А они говоре: 'Он га измишља!' Реци: 'Па, дајте ви једно поглавље као што је њему објављено, и кога год хоћете, од оних у које, мимо Аллаха, верујете, у помоћ позовите, ако истину говорите.'“ (Кур'ан, 10:38)

„А ако сумњате у оно што објављујемо робу Своме, начините ви једну суру (поглавље) сличну сурама објављеним њему, а позовите и божанства ваша, осим Аллаха, ако

истину говорите. Па ако не учините, а нећете учинити, онда се чувајте ватре, за невернике припремљене, чије ће гориво бити људи и камење.“ (Кур'ан, 2:23-24)

Божански знаци у Кур'ану

Узвишени Бог је Књигу, коју је послао са Мухаммедом, нека су Божији благослов и мир над њим, јасним доказом и његовом му'џизом (наднаравним чудом) учинио, у коју је ставио знакове које има само Божији говор, како би људима, када би их видели и застали код њих, били доказ њиховог Господара и како би на видело изашла истинитост њиховог Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим. У ове знакове спадају:

1.Непрестана новост

Сваки људски говор истроши се ако се понавља, и онолико колико се понавља толико се и похаба и тада његово место бледи. Кур'ан се разликује од људског говора у његовој непрестаној новости, на који понављање не оставља трага. Колико тога су муслимани понављали, колико пута свакодневно понављају поглавље Приступ (Ал-Фатиха) и кратка поглавља? Колико пута су се повратили и изнова проучили Кур'ан. Сви се слажу у томе да је Кур'ан сваки пут нешто ново на њиховим језицима! Овај је знак подложен провери сваког човека који зна арапски језик, у било којем времену и на било којем месту. Ово је Божански знак који се налази у сваком поглављу Божије Књиге.

Угледни оријенталиста Леон говорио је о овој истини, па је казао:

„Кур'ан је поседовао углед и величину протеклих 14. векова и није ништа могло да се изгуби од његовог

стила који још увек не умањује његов значај, као да је јуче постао.“

2. Божански дух

Било који људски говор одраз је личности говорника, као што је одраз његовог знања, карактера и природе. Исто тако, сваки говор носи духовност свога власника, јер је то један од његових трагова. Учач Кур'ана који размишља, мора да осети да је овај Кур'ан Божији говор који је запечаћен духом Створитеља, славан нека је Он, Који је казао:

„На такав начин Ми и теби објављујемо Кур'ан који оживљава срца. Ти ниси знао шта је Књига, нити иман¹.“ (Кур'ан, 42:52)

¹ Иман је арапска реч која у језичком смислу значи *веровање, сведочење и потврђивање* које захтева прихватање и послушност

У овом Кур'ану налази се посебна тајна коју осећа свако ко се сусреће са његовим текстом, чак пре него почне да тражи делове у којим се налази кур'анска наднаравност, осетиће посебну силу у кур'анском изразу. Осетиће да се нешто налази иза значења до којег може да дође разуман човек из самог израза. Човек ће да осети да постоји супстанца која се разлива у чулу, у току самог слушања Кур'ана, коју неки људи сасвим нејасно уочавају, али у сваком случају, она је присутна. То је, заиста, осећај који говори да је извор овог Кур'ана Узвишени Бог. Овај Божански дух (који оживљава срца), извире из речи Објаве.

без имало сумње. У термилошком смислу, иман (веровање) је изговарање веровања речима, потврђивање срцем и практично деловање деловима (удовима) тела, повећава се са покорношћу Богу, а смањује се са грешењем. Иман се темељи на шест ствари: веровању у Аллаха, Његове мелеке (анђеле), Његове књиге (објаве), Његове посланике, Судњи дан, и Божију одредбу добра и зла. Иман подразумева и ислам.

3. Јединствени говор

Било који говор на земаљској кугли је могуће да се изједначи са нечим другим, а да нико не може да разликује тај говор од онога који се изједначио са њим, зато што је могуће да људи копирају говор било којег књижевника или песника. Али, ако бисмо узели поглавље из Кур'ана или десет одломака и ако бисмо покушали да их изједначимо са било којим другим говором, морају ти одломци да се уоче.

Само је Кур'ан јединствени говор у овом универзуму. Један од књижевника је казао:

„Величанствени Кур'ан није проза, као што није ни песништво, него је он Кур'ан и није могуће да се другачије назове, осим овим именом. Он није песништво и то је очигледно, јер није ограничен песничким ограничењима. Он није проза, јер он има ограничења која су

само његова посебност и нико их други не поседује, а то су ограничења која се налазе на завршецима одломака, а нека од њих имају ритам. “

До овог је, такође, дошао и један француски оријенталиста, др. Морси који каже:

Оријенталиста Џејмс Мицинер у својој студији је казао: „Можда је Кур'ан најчитанија књига на свету, али је он сигурно најлакша књига за учење напамет. Он је књига која је сведок у свакодневном животу, ономе ко верује у њега. Кур'ан није дуг као Стари завет и тисан је узвишеним стилем који је ближи више песништву него прози. “

Једна од његових посебности и вредности јесте да су срца скрушена приликом његовог слушања, што повећава веровање.

4. Моћ његовог утицаја

Пробај сам да прочиташ било који људски говор из било које области живота, затим прочитај оно што ти је најлакше од речи твога Господара из исте области. Тада ћеш да осетиш да Кур'ан има утицај, који ни изблиза нема људски говор. Или, чак, послушај предавање неког предавача, или говор, и прати какав ће траг на тебе да остави оно што ћеш да проучиш из Кур'ана, и онога што он говори.

Напокон, пробај да говориш људима својим речима, а затим пробај да људима говориш Божијим говором (Кур'аном). Тада ћеш да осетиш разлику на лицима оних који слушају, као и у самом себи, под условом да си им објаснио неке кур'анске речи чије је значење непознато већини људи у овом времену.

Један оријенталиста дошао је до спознаје овог Божанског знака, као што су га многи други спознали. Он каже:

„Стил Кур'ана је леп и детаљан. Чудно је да својим стилем обузима чула хришћана које привлачи његово учење, без обзира да ли били они који верују - или они који не верују, који му се супротстављају. Оном ко размишља, довољно је оно што је оставило трага на живот предисламских Арапа који су постали најбољи народ који је на Земљи постојао.“

5. Његове науке

1. Кур'ан садржи тумачења историје претходних веровесника и посланика. То је историја чије поједине делове није нико познавао осим свештеника и монаха, а и они су се међусобно разилазили. Што се тиче Арапа, они нису познавали никакве

појединости из те историје. Дошао је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, који није знао да чита ни да пише, који је поникао из свог паганског народа, дошао је са детаљном, јасном и очигледном историјом посланика. Многи свештеници и монаси признали су је и поверовали су у истинитост онога што преноси од свога Господара, изашли су из вере чији су учењаци били, па су следили Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим.

Узвишени Бог је казао:

„То су непознате вести које ти Ми објављујемо; ни ти ни народ твој нисте пре овога о томе ништа знали. Зато буди стрпљив, исход ће, заиста, у корист честитих бити.“ (Кур'ан, 11:49)

2. Кур'ан је доносио Објаву откривајући оно шта се дешава у прсима људи, а посебно дволичњака. Кур'ан их је

суочавао са истином коју су скривали у својим прсима. Многи су Арапи испробали истинитост Мухаммедовог, нека су Божији благослов и мир над њим, посланства прикривајући неке ствари које је Објава откривала, па су то они признавали и чинили су тевбу - покајање. А многобројни су они које Величанствени Кур'ан спомиње у том контексту.

У вези са неким лицемерима, Узвишени Бог је казао:

„Кад се међу њих вратите, они ће вам се правдати. Реци: 'Не правдајте се, јер ми вама не верујемо, зато што нас је Аллах о вама обавестио. Аллах и Његов Посланик видеће како ћете поступати, затим, ви ћете бити поново враћени Ономе Којем је познат и невидљиви и видљиви свет, па ће вас Он о ономе што сте радили обавестити.“ (Кур'ан, 9:94)

Примери тога су следећи:

а. Племена Бену-Харисе и Бену-Селеме договорили су се да напусте Битку на Ухуду, након узмака лицемера, али су они остали постојани у бици прикривајући то у себи. Узвишени Бог објавио је оно што се дешавало међу њима, појашњавајући им оно што су прикривали, па су то признали.

Узвишени Бог је казао:

„Када су два крила ваша готово узмакла, Аллах их је сачувао. Нека се зато верници само у Аллаху поуздају!“
(Кур'ан, 3:122)

б. Јевреји су доносили радосну вест о скором доласку веровесника који ће да се појави у земљу Арапа. Претили су Арапима да ће да га следе и да ће заједно са њим да ратују против њих, као што је то било између народа Ирем и Ад. Након што се појавио Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, и након

што се преселио у Медину, верници - Арапи, сусретали су јевреје и подсећали су их на радосне вести о којима су говорили, па су признавали и обзнањивали су своју припадност Исламу. Када би се осамили једни са другима, порицали би да су признали оно што знају о Посланику, јер ће то да буде узрок да Арапи сведоче против њих пред Богом на Судњем дану. А све због тога што су сматрали да неће да полажу рачун пред Богом, осим за оно о чему људи буду сведочили. Узвишени Бог спустио је део Кур'ана који открива шта су у тајности међусобно говорили. Нису негирали оно што је говорио Кур'ан о њима, него су, остављајући своју веру, у групи ушли у Божију веру.

Узвишени Бог, казујући о јеврејима из Медине, је казао:

„Кад сретну вернике, они говоре: 'Верујемо!' А чим се осаме једни са другима, кажу: 'Зар ћете им казивати о

ономе што је Аллах само вама објавио, па да им то буде доказ против вас пред Господаром вашим? Зар се нећете опаметити?' А зар они не знају да Аллах зна и оно што крију и оно што показују?“ (Кур'ан, 2:76-77)

3. Часни Кур'ан је обавестио о непознатим стварима које ће да се десе у будућности, у време Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, и након њега. Проласком времена, појавило се објашњење онога о чему нас је Узвишени Бог обавестио у Својој Књизи. Примери тога су следећи:

а) Вести о томе да ће Византинци да победе Персијанце за мање од десет година. Након радости и победе идолопоклоника над Византинцима и њихове приправности на лаж коју је Бог предвидио у Својој Књизи, није прошло ни седам година, а обистинило се оно што је Узвишени Бог обећао.

Узвишени Бог је казао:

„Елиф Лам Мим. Византинци су побеђени у суседној земљи, али они ће, после пораза свога, сигурно победити за неколико година - пре, и после, Аллахова је одлука - и тада ће се верници радовати Аллаховој помоћи - Он помаже коме хоће, Он је Силан и Самилостан - обећање је Аллахово, а Аллах ће обећање Своје испунити, али већина људи не зна.“ (Кур'ан, 30:1-6)

б) Многи људи борили су се против Ислама приликом његовог јављања, али су се повратили, примили су Ислам и били су најбољи верници. Њихове примере имамо у Омеру, Халиду, Ебу-Суфјану, Амру ибн Ел'Асу, нека је Бог задовољан њима, и другим. Посланик је очекивао да ће његов народ да прихвати Ислам, осим оних особа за које је Кур'ан обзнанио да никада неће да прихвате веру Ислам, и да ће да умру као неверници. Њихов пример имамо

у Ебу - Лехебу, и поред његове блиске родбинске везе са Божијим Послаником, нека су Божији благослов и мир над њим. Могућност његовог прихватања Ислама била је већа од могућности Омеровог прихватања Ислама, да Узвишени Бог није казао у Својој Књизи о њему:

„Ући ће он (Ебу Лехеб) сигурно у ватру распламсалу, и жена његова која је грање носила.“ (Кур'ан, 11:3-4)

Па су и он (Ебу Лехеб) и његова жена након овог одломка живели и умрли као неверници.

Пример Ахнеса ибн Шурејка, о којем су објављени следећи одломци:

„Тешко сваком клеветнику, подругљивцу. До речи Узвишеног: А не ваља тако! Он ће сигурно бити бачен у Хутамау! А знаш ли ти шта је Хутама? - Ватра Аллахова разбуктала, која ће до срца допирати.“ (Кур'ан, 104:1-7)

Умро је као неверник.

Пример Ел-Велида ибн ел-Мугире о којем је Узвишени Бог казао:

„У Секар (Пакао) ћу га бацити.“
(Кур'ан, 74:26)

Па је он (Ел-Белида ибн ел-Мугире) умро као неверник.

Било ко од њих да је прихватио Ислам био би доказ против Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, али Кур'ан је говор Онога Који све зна.

в) Кур'анска вест о томе да ће Узвишени Бог да очисти Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, од људи и од њихових насртаја при покушају његовог убиства.

Узвишени Бог је казао:

„И рекли смо ти: 'Сви су људи у Аллаховој власти!'“ (Кур'ан, 17:60)

Ако Арапи не подносе да неко вређа њихове коње и њихову лепоту, шта је онда са овим што изругује њихова божанства, шта је са оним који сматра да су у заблуди њихови очеви? Забрањивали су му, а он није престао, претили су му да ће да га униште, а Кур'ан обавештава да Његов Господар све људске завере има у Својој власти и да неће успети да га убију. Било је неминовно да покушају да га убију приликом његове Хиџре (пресељења из Мекке у Медину), па је Узвишени Бог осујетио њихове намере. И медински јевреји спремили су заверу како да га убију, па их је Бог осујетио. Курејшије су покушали да га победе у биткама неколико пута, али нису успели. Јевреји су му потајно усули отров на Хајберу, па га је Узвишени Бог спасио, а један од његових другова умро је од тог отрова. Дошао је човек извукавши свој мач, са намером да убије Божијег Посланика, нека

су Божији благослов и мир над њим, па је испао мач из његове руке. Умејр ибн Вехб је отишао са намером да га превари, па се вратио примивши Ислам. Овако се испунило обећање Узвишеног Бога и умро је на постељи, иако су тројица његових смерних халифа (праведних владара), који су били на власти након њега, били убијени. Нико није имао више покушаја убиства као што је он имао, али Божије обећање не може да се промени.

г) У њих спадају речи Узвишеног:

„Скуп ће сигурно поражен бити, а они ће се у бег дати!“ (Кур'ан, 54:45)

Овај је одломак објављен у Мекки, нико није знао његово значење. Омер је казао: "Који скуп ће да буде поражен? Који скуп ће да буде побеђен?" Омер је казао: **"Скуп ће сигурно поражен бити, а они ће се у бег дати!"** Тада је спознао његово тумачење, обистинило се ово

обећање након Хиџре у Медину, након што су Курејшије сакупиле војску за борбу против муслимана на Бедру, Узвишени Бог поразио их је и они су се у бег дали.

д) Узвишени Бог је казао:

„О Посланиче, казуј оно што ти се објављује од Господара твога, ако не учиниш, онда ниси доставио посланицу Његову, а Аллах ће те од људи штитити. Аллах заиста неће указати на прави пут народу који неће да верује.“ (Кур'ан, 5:67)

Овај одломак је дошао као опомена Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, о достављању посланства, говорећи о томе јасније од претходног одломка: **"Сви су људи у Аллаховој власти."** А Бог ће Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, да

штити од људи, тако да они неће моћи да му науде.

Аиша, Бог био задовољан њоме, је рекла: "Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, чували су све док није објављен одломак: **"Аллах ће да те од људи штити."** Рекла је: "Промолио је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, своју главу кроз шатор и казао: **"О људи, оставите нас, Узвишени Бог ће да нас штити."**

Поред многобројних покушаја убиства Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, и олакшавајућих околности, јер себе његових жена биле су од палминог грања, а након објаве овог одломка то је постало лаким јер није имао чувара, па и поред тога Узвишени Бог чувао га је од било какве обмане. Многи су владари били убијани, а боравили су у својим тврђавама

и дворцима иза гвоздених врата, иза робова и чувара који су их чували.

ђ) У ове примере се убрајају и речи Узвишеног:

„Па ако ови у то не верују, Ми смо тиме задужили људе који ће у то да верују.“ (Кур'ан, 6:89)

Овај је одломак објављен као потпора Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, након што га је његов народ у лаж угонио, обавештавајући га о непознатој ствари, а то је да ће Бог да одреди посланство народу који ће да га носи и неће да га негира. Дошли су ти дани када су се мухацири (становници Мекке који су се преселили у Медину) и енсарије (становници Медине који су примили Ислам) истицали међу људима носећи ово посланство онако како је Узвишени Бог раније обавестио Свога

Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим.

е) Тај пример представљају и речи Узвишеног Бога:

„Аллах обећава да ће оне међу вама који буду веровали и добра дела чинили сигурно намесницима на Земљи поставити, као што је поставио намесницима оне пре њих, и да ће им засигурно веру њихову учврстити, ону коју им Он жели, и да ће им сигурно страх сигурношћу заменити; они ће само Мени ибадет (богослужење) да чине, и неће Ми у ничему ширк (многобоштво) чинети.“ (Кур'ан, 24:55)

Муслимани су из страха потајно обожавали Бога, затим су учинили хиџру (пресељење, сеоба) у Медину где су омржавали и освитали са оружјем, па је један друг казао: **"О Божији Посланиче,**

зар ћемо ми читаво време овако да страхујемо, или ће да дође дан када ћемо да будемо сигурни и да оставимо своја оружја?" На то је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, казао: **"Нећете још много морати да budete стрпљиви, када ће да дође време да човек без страха седи ненаоружан."** Након тога је објављен овај одломак који доноси радосну вест да ће Узвишени Бог од муслимана да отклони страх, да ће заповедницима и намесницима на Земљи да их учини и да ће да помогне њихову веру мимо других вера. Узвишени Бог испунио је Своје обећање за време живота Свога Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, и након њега за време живота његових смерних владара.

ж) Пример су и речи Узвишеног:

„Ми ћемо ти дати сигурну победу да би ти Аллах раније и касније кривице опростио, да би благодат Своју

теби потпуном учинио, и да би те на прави пут упутио.“ (Кур'ан, 48:1-2)

Овај је одломак објављен одмах после склапања споразума на Худејбији за који су муслимани сматрали да је уништио њихове наде, да се, због сурових услова који су им постављени, у њему налази неправда према мусииманима. Кур'ан је објављен и у њему се говори о томе да је, оно што муслимани сматрају поразом, заправо величанствена победа за исламску мисију - позив. Прошли су дани и муслимани су, након уговора на Худејбији, остварили победу и величанствена верска, војна и политичка освајања којим су након само две године успели да освоје Меку. Након тога су муслимани схватили оно о чему их је Кур'ан обавестио пре две године.

з) У ове примере спадају и речи Узвишеног Бога Који је казао:

„Аллах је задовољан оним верницима који су ти се под дрветом на верност заклели. Он је знао шта је у срцима њиховим, па је спустио смиреност на њих, и наградиће их скором победом и богатим пленом који ће узети, јер Аллах је силан и mudar. Аллах вам обећава богати плен који ћете узети, а са овим је пожурио и руке људи је од вас задржао - да би то био поучан пример за вернике и да би вам на прави пут указао.“ (Кур'ан, 48:18-20)

Овим одломцима Узвишени Бог је обећао муслиманима три ствари:

1. скору победу;
2. плен који ће да узме при овој победи и
3. богати плен у будућности.

Обавестио их је да је то Узвишени Бог учинио као Божански знак верницима који ће да учврсти и ојача њихов иман

(веровање). Обистинило се оно о чему је Узвишени Бог обавестио и што је обећао:

1. Месец дана након објаве овог одломка, муслимани су освојили Хајбер;
2. узели су богат плен;
3. убрзо након тога муслимани су узели богат плен, узимајући благо персијског владара Кисре и цезара.

и) У ове примере убрајају се и речи Узвишеног Бога:

„Аллах ће обистинити сан Посланика Свога да ћете сигурно у Часни храм ући сигурни - ако Аллах буде хтео - неки обријаних глава, а неки подрезаних коса, без страха. Он је знао оно што ви нисте знали.“ (Кур'ан, 48:27)

Узвишени Бог у овом је одломку обећао верницима да ће да уђу у Божију кућу као ходочасници, сигурни, обријаних глава и подрезаних коса. Они неће да се

боје злостављања од Курејшија који су се борили против муслимана, злостављали су их и са горчином су их нападали и који су водили битке против њих. Обистинило се обећање Узвишеног Бога, и оно о чему их је обавестио. Ако су они то сматрали немогућим, па Он је Тај Који зна оно што они не знају. Десило се онако како је Узвишени Бог обавестио у Својој Књизи, па су муслимани обавили таваф (кружење) око Кабе обријаних глава, подрезаних коса, сигурни и без страха.

ј) Узвишени Бог је казао:

„Ми, уистину, Кур'ан објављујемо и заиста ћемо Ми над њим надзирати!“
(Кур'ан, 15:9)

Обистинило се ово обећање. Узми било који Кур'ан из било којег града на земаљској кугли који је штампан у било које време и упореди га са својим Кур'аном, увидећеш да је то једна те иста

књига, да имају исти број поглавља (сура), имена, цузова (делова) и одломака (ајета), да су им бројеви исти као и број слова. Увидећеш да је било који Кур'ан на земаљској кугли исти као Кур'ан из којег учиш, чије учење слушаш из различитих радиостаница, док су нестали оригинална Мојсијева Тора и оригинално Исусово Јеванђеље.

к) Узвишени Бог је казао:

„Мухаммед није родитељ ниједном од ваших људи, него је Божији Посланик и последњи веровесник - а Аллах све добро зна.“ (Кур'ан, 33:40)

Овим се одломком обзнањује да је Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, последњи посланик и да неће да буде после њега посланика. Прошли су дани и ево данас ми живимо у 14. веку (по Хиџри) и потврђујемо истинитост ове Божанске вести која се

налази у Божијој Књизи. Посланици су следили један иза другог на Земљи, па чак у једном времену су знала да буду двојица или више посланика.

л) У ове примере убрајају се и речи Узвишеног:

„Реци: 'Он је способан да пошаље против вас казну изнад ваших глава или испод ваших ногу или да вас у странке подели и учини да силу једни других искусите.'“ (Кур'ан, 6:65)

Муслимани су питали Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим: "Да ли ће да се обистини овај одломак?" Одговорио је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим: "Он постоји, али још се није обистинило његово значење." Затим је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, протумачио да ће да се обистини овај одломак у будућности, тј. када народ не

буде покоран своме Господару, тада ће да им се пошаљу ове врсте казни. Муслимани су питали Абдуллаха ибн Мес'уда, Бог био задовољан њиме, а он је један од највећих тумача Кур'ана, о истинитости казне која ће да дође одозго и одоздо, па би им он одговарао: "Овај одломак ће време да протумачи." Ми смо данас сведоци једног дела људског насиља, а тако је у Кур'ану дошло за многе посланике који ће да дођу у будућности. Прошли би дани и непознате вести би се појавиле као очигледни доказ истинитости Узвишеног Који је казао:

„И ви ћете ускоро сазнати његову поруку!“ (Кур'ан, 38:88)

Величанствени Кур'ан дошао је са Шеријатом² - законодавством које је

---

² Шеријат у језичком смислу означава *пут који води ка извору, место напајања, или прави пут*. Према овоме значењу реч 'шеријат' се користила да се опише пут или пролаз који води жељеном месту или одређеном циљу. За муслимане то је пут који

побољшало стање људи, које је извело најбољи уммет (народ) међу људима. Под његовим окриљем су људи различитих боја, националности, језика и домовина. Шеријат је пронашао решење сваког проблема у различитим земљама и временима. Шеријат је са својим Божанским посебностима имао јак утицај због праведних прописа и постојаних вредности. Он има еластичност која одговара свим врстама савременог живота, које потврђују академије државног законодавства у нашем времену, поред свих различитости те академије са нашим веровањем. Примери овог сведочанства су следећи:

води Узвишеном Богу. У терминолошком смислу шеријат је исламски верозакон који је утемељен на Божијој објави. Главни извори шеријата су Кур'ан – последња Божија објава, и Суннет – пракса последњег Божијег посланика, Мухаммеда, мир над њим. Шеријат, концептуално, означава скуп правила, одредби, учења и вредности које управљају живот једног муслимана. Главна интенција шеријата је да отклони штету од људи и да им прибави корист и оно што је добро за њих. Неисправно је шеријат поистовећивати са казнама.

1. Правник Сантиљана, у својој књизи каже:

„У исламском законодавству налази се све оно што је муслиманима неопходно за грађанско право, а да не кажемо: 'У њему се налази све што је потребно целом човечанству.'“

2. Један од цењених страних правника муслиманима каже:

„Ваше је исламско законодавство веома широко, до тог степена да се увек чудим кад размишљам да ви не изводите из њега методе и прописе који одговарају вашем времену и вашим земљама.“

3. Либански хришћански правник Селим Баз каже:

„Са потпуном сигурношћу тврдим да се у исламском законодавству налазе сви прописи везани за уговоре, пословање, пресуде и обавезе.“

4. Познати немачки правник Кохлер каже:

„Немци су се разметали пред другима, проналаском теорије о присили и њеном увођењу у њемачко грађанско право које је издато 1797. године. Појавила се књига др. Махмуда Фетхија у којој опширно говори како људи који се баве исламским законодавством тумаче овај принцип. Он је обелоданио да исламски правници о томе опширно говоре почев од осмог века нове ере. Најприкладније је да немачки закон препусти деловање по овом принципу народу који је за њега знао десет векова пре Немаца, а ти људи су носиоци исламског законодавства.“

5. Професор права на Харвардском универзитету, у својој књизи 'Дух светске политике', издатој 1932. год., каже:

„Пут напретка исламских владара није био у прихватању западних метода у којим вера нема удела у људском свакодневном животу, нити то чине закон нити небески поредак. Напротив човек мора у вери да пронађе основу за развој и напредак и да се понекад запита: 'Шта ако исламски поредак може да створи нове прописе и изда постојане прописе који одговарају потребама савременог живота?' Одговор би на ово питање био: 'У његовом поретку постоји потпуна унутрашња спремност за развој, чак за непредак који је пожељнији више од идентичног поретка. Потешкоћа није у недостатку средстава за развој и препород у исламском законодавству, него у недостатку афинитета за његовом применом. Ја осећам свим својим бићем да кажем истину када признајем да се исламско законодавство у мноштву

састоји од свих неопходних начела за препород.“

6. Професор Чеира, директор Правног факултета на Бечком универзитету на симпозију правника 1927. год, је казао:

„Човечанство ће да се поноси својом припадношћу човеку као што је Мухаммед, јер је он поред своје неписмености био у могућности, пре више од десет векова, да дође са законодавством. Ми Европљани бићемо најсрећнији ако дођемо до његовог савршенства након две хиљаде година.“

7. Професор Лампјер је на Међународном компаративном симпозијуму, одржаном у Хагу аугуста 1932. године, обзнанио своју оцену Шеријата са правне стране.

8. Међународни симпозијум, такође, одржан у Хагу аугуста 1937. године, прогласио је следеће:

а) Исламско законодавство сматра се основом општег законодавства, тј. исламско законодавство постало је извор међународног правосуђа, међународних закона, не ради тога да би учинило надмоћним народ из којег потиче Шеријат, него ради његове вредности и његове унутрашње снаге која је наметнула саму себе.

б) Одржан је симпозијум који је обзнанио да је Шеријат самосталан, одвојен од било чега другог и није узет из било којег другог закона.

9. На симпозијуму за међународне адвокате, одржаном у Хагу 1948. године, издата је препорука о проучавању Шеријата на начин компаративне студије.

10. Организација за општи међународни закон признала је Мухаммеда ибн Хасана еш-Шејбанија, ученика Ебу-Ханифе, за првог зачетника општег међународног права.

11. За време одржавања Седмице исламског права у Паризу, председник француских адвоката је казао:

„Не знам како да се поставим према ономе што нам је представљено о беживотности Шеријата и исламског права, који немају квалификације као основе за развој законодавства. Све ово што сам чуо, без сумње, потврђује делотворност Шеријата због дубине, оригиналности, прецизности, многобројних огранака и подесности према свим догађајима.“

Симпозијум је донео одлуку о следећем:

1. Признање начела исламског права за законодавну вредност која не може да се оповргне.

2. Различитост фикхских мезхеба (правних школа) садржи законодавно благо, које је далеко од чуда, из којег исламско право (фикх) одговара на све потребе живота.

Овај Шеријат, који је постојан и еластичан, на који време није утицало, који остварује праведност и срећу за човека, у свако време и на сваком месту, представља знак и Божански доказ који сведочи да је његов Господар, Бог Чије знање обухвата сваку човекову потребу, као што сведочи да је Посланик, који није знао да чита и пише, онај који доставља оно што му се објављује од његовог Господара.

Кур'ан је још увек онакав, како га је описао Божији Посланик, нека су Божији

благослов и мир над њим: **"Не престају његова чуда, нити учењаци могу да га се засите."** Како време пролази, како се изнова откривају његове му'џизе (чуда) и откако су људи ушли у век свемирских наука, пронашли су да се у Божијој Књизи (Кур'ану) налазе вести чије ће знакове Бог да им покаже у свемирским просторима.

Узвишени Бог је казао:

„Ми ћемо им пружати доказе Наше у просторима свемирским, а и у њима самим, док им не буде сасвим јасно да је Кур'ан истина.“ (Кур'ан, 41:53)

Постоје многобројни знакови који су се у свемирским просторима појавили пред научницима свемира, а о којим је Узвишени Бог обавестио Свога Посланика, нека су Божији благослов и

мир над њим, или је на њима засновао свој пропис или је на њих указао.

Као доказ ове истине, навешћемо неколико примера:

1. Узвишени Бог забранио је брак са сестрама по млеку.

Узвишени Бог је казао:

„Забрањују вам се мајке ваше, и кћери ваше, и сестре ваше, и сестре очева ваших, и сестре мајки ваших, и братанице ваше, и сестричне ваше, и помајке ваше које су вас дојиле, и сестре по млеку.“ (Кур'ан, 4:23)

Др. Ибрахим ер-Рави објашњава нам тајну ове забране, па каже: „Савремена је медицина у стању да открије преграду тајни забране брака, у исламу, између браће и сестара по млеку. Проучавања савремене медицине утврдила су да се на дете, које се храни млеком жене, преносе наследни фактори. Исто тако преноси се и

осећај нежности као и психолошке реакције које остављају трага приликом дојења из женских прса и његовог прибијања у њеном наручју. Нова ткива и ћелије које настају у дечијем телу и његовим органима развијају се као део пренесен из тела жене дојиље, где се преноси део њених ћелија и ткива млеком које је припремљено за изградњу новог тела и за стварање нових, живих ткива и ћелија.“

Тако су створени јединствени наследни фактори код брата и сестре по млеку, што узрокује недостатак у потомству.

2. Елементи привлачења који се не виде:

Научни напредак открио је да је центар теже сваке планете и сваке звезде на небесима, углавном, у њеној унутрашњости, близу центра њеног

средишта. Поред тога што су ове планете и звезде у непрестаном кретању, удаљеност између центара теже између ових планета и звезда је стабилан - не повећава се нити смањује. Ово указује на то да постоје елементи привлачности који се не виде, а који, поред кретања које обухвата сва ова тела, чувају центре теже у небеским телима на одређеној удаљености. Кур'ан је указао на ове елементе који се не виде, у речима Узвишеног:

„Аллах је небеса, видите их, без стубова подигао, затим се над Аршом (престољем) узвисио, и Сунце и Месец потчинио, свако се креће до рока одређеног; Он управља свим и потанко излаже доказе да бисте се уверили да ћете пред Господара свога стати.“
(Кур'ан, 13:2)

3. Црна ватра.

Године 1974. истраживачи су открили да на небесима постоји црна звезда, да има јачу топлоту него звезде које светле белом бојом, а да беле звезде имају већу топлоту од црвених звезда које светле црвеном бојом.

Тако су истраживачи сазнали да је црна ватра најјача врста топлоте за коју се до данас сазнало. Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, обавестио је о томе, својим хадисом који носи истину, у време у којем човечанство није могло да претпостави да уопште постоји црна ватра. Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, је казао:

„Горела је ватра (Пакао) хиљаду година, док није поцрвенела, затим је горела још хиљаду година, док није побелела, затим је горела још хиљаду година, док није поцрнела, и онда је постала црна и тамна.“ Овај хадис бележе Ет-Тирмизи, Ибн-Маџе, Ел-

Бејхеки други. Истину је казао Узвишени Бог говорећи о Своме Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим:

„Он не говори по хиру своме - то је само Објава која му се обзнањује.“
(Кур'ан, 53:2-3)

4. Баријера између два мора.

Истраживачи су доказали да се морска и речна вода не мешају једна са другом. Пронашли су да се код Гибралтара вода Средоземног мора не меша са водом Атлантског океана, па се вода Средоземног мора спушта испод воде океана јер је Средоземно море сланије од океана. Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, није посматрао састајање мора и река, нити је поседовао било шта од апарата за истраживање и анализу, како би разумео шта значи овај одломак:

„Пустио је два мора да се додирују, између њих је преграда и они се не мешају.“ (Кур'ан, 55:19-20)

Ту постоји додиривање, али и преграда, а Свемогући каже:

„Онај Који је Земљу пребивалиштем учинио и кроз њу реке провео и на њој брда непомична поставио и два мора преградио. Зар поред Аллаха постоји други (истински) Бог! Не постоји, него већина њих у незнању живи.“ (Кур'ан, 27:61)

Божански знаци су у Божијој Књизи (Кур'ану) многобројни. Нека од њих смо претходно споменули, а Узвишени Бог учинио их је суштином посланства. Налазе се у Књизи у којој је обзнанио шта је дозвољено, а шта забрањено, у њој се налази јасни доказ за све оно што је човеку неопходно на земљи. Ове знаке ће

да пронађе свако ко размишља о Божијој Књизи.

„Како они не размисле о Кур'ану, или су им на срцима катанци!“ (Кур'ан, 47:24)

Узвишени Бог сачувао је ову Књигу, као што је сачувао јасне доказе који се налазе у њој а који потврђују Његовог Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, све до Судњег дана. Ови Божански знакови су Божији доказ да је Мухаммед Божији посланик:

„Аллах сведочи да је истина оно што ти објављује, објављује оно што једини Он зна, а и анђели сведоче; а довољан је Аллах као сведок.“ (Кур'ан, 4:166)

Ови Божански знаци сведоче о Њему и да је Кур'ан Књига која је дошла од Бога.

Узвишени Бог је казао:

„Зар је онај који жели само овај свет као онај коме је јасно ко је Господар његов, на што се надовезује Кур'ан као сведок Његов, и још пре њега Књига Мојсијева, путовођа и милост? То су они који верују у њега. А онима који су се против њега уротили, ватра ће боравиште бити. Зато ти никако не сумњај у њега, он је заиста истина од Господара твога, али већина људи неће да верују.“ (Кур'ан, 11:17)

Становиште Арапа према Кур'ану и његовом изазову

Узвишени Бог послао је Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, његовом народу и наредио му да достави посланство, па га је његов народ у лаж угонио, а паметни су од њега тражили доказ његовог посланства и јасни доказ његовог веровесништва. Он их је

обавестио о томе да је доказ његовог посланства Кур'ан који је објављен Божијим знањем, који носи доказ његове истинитости. У њему се налазе Божански знаци који су довољни ономе ко размишља. Нико од људи и цина није у стању да сачини нешто слично њему, или чак десет сличних поглавља, или једно слично поглавље.

Узвишени Бог је казао:

„А ако сумњате у оно што објављујемо робу Своме, начините ви једну суру (поглавље) сличну објављеним њему, а позовите и божанства ваша, осим Аллаха, ако истину говорите. Па ако не учините, а нећете учинити, онда се чувајте ватре, за невернике припремљене, чије ће гориво бити људи и камење.“ (Кур'ан, 2:23-24)

Непристрасни су посматрали Божији говор и посведочили да је овај говор Божији говор и да ниједан људски говор није њему сличан. Они сведоче да је Мухаммед, који није знао да чита и пише, живео међу њима, годину за годином, нико од њега није чуо ниједног песничког стиха, изреке, а ни он није био у стању да сачини једно поглавље слично Кур'ану.

Они који су се узносили, размишљали су о Божијем говору, па су увидели да је кур'ански јасни доказ превладао њихова срца, па су забранили себи и својим присталицама да га слушају. Кур'ан је забележио овај њихов став, прекоравајући их.

Узвишени Бог је казао:

„Они који не верују говоре: 'Не слушајте овај Кур'ан, него правите буку да бисте га надвикали!'“ (Кур'ан, 41:26)

Одбацивали су онога за кога се знало да је толерантан према слушању Божије Књиге која је речитија од њихове књижевности, која их је надмашила својом стилистиком, а они су књижевници и стилисти.

Дошла је сезона доласка племена - а Курејшије нису сложни, нити имају јединствен одговор око Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим. Састали су се код Ел-Велида ибн ел-Мугире, Халидовог оца.

Он је казао: „Скупине Арапа враћају се, па договорите се шта ћете о њему рећи и не хватајте у лаж једни друге.“

Рекли су: „Рећи ћемо врачар.“

Казао је: „Тако ми Бога, он није врачар. Он не мрмља и не говори римовано.“

Рекли су: „Луд.“

Казао је: „Он није луд, нити је разјарен, нити има сумњи.“

Рекли су: „Песник је.“

Казао је: „Он није песник. Познајем сво песништво.“

Рекли су: „Да кажемо онда, чаробњак.“

Казао је: „Он није чаробњак.“

Рекли су: „Шта онда да кажемо?“

Казао је: „За све што сте до сад рекли, ја знам да не одговара, а најближе је да кажемо да је чаробњак, јер он опчињава, раставља оца и сина, раставља човека од његовог брата, мужа и жену, раставља човека од његове породице.“

Разишли су се и седели су покрај путева упозоравајући људе да ће их Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, ако га буду слушали, да ће да их опчини својим говором. Узвишени

Бог објавио је Кур'ан који је забележио овај дијалог и који прети ономе ко тако размишља.

Узвишени Бог је казао:

„Мени остави онога кога сам ја изузетком учинио и богатство му огромно дао, и синове који су са њим, и част и углед му пружио - и још жуди да увећам! Никако! Он, заиста, пркоси ајетима Нашим, а натоварићу ја њему тешкоће, јер је смишљао и рачунао, и проклет био, како је прорачунао! И још једном, проклет био, како је прорачунао! Затим је погледао па се онда смркнуо и намрштио, и потом се окренуо и узохолио и казао: 'Ово није ништа друго до враџбина која се наслеђује.'“ (Кур'ан, 74:11-24)

Прошле су двадесет и три године, а Кур'ан изазива оне који у лаж угоне, да дођу са суром (поглављем) сличном

његовој, да одрже скуп, као што су скупови на којим се такмиче говорници и песници, како би утврдили чије су речи најбоље. Нису то могли, а неки од њих су се узохолили, говорећи: „Само да желимо, рекли бисмо нешто слично овом...“ Али нису имали храбрости да дођу са било чим од тога, него су прибегли борби и трошењу имовине. А било им је довољно да дођу са сличном суром, уместо да се боре и троше имовине и сами себе, посебно што је то свеопшта прилика, и што је дуго време. Али, они су признали да су неспособни, па су рекли: "Ово је говор који опчињава. Онај ко га чује, његово срце бива опчињено." Али њихов инат био је ограничен. Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, још није био умро, а исламске заставе су се вијориле широм Арапског полуострва. То је доказ Мухаммеду, нека су Божији благослов и мир над њим, о истинитости

његовог веровесништва. Човек ће да се зачуди због утицаја Кур'ана који има на Арапе, јер је то јак утицај! Узрок томе враћа се на то да је Кур'ан објављен на њиховом језику, и ниједан његов израз им није непознат. Они су књижевници и стилисти, који, без сумње, имају највише могућности да спознају кур'анску стилистику и његову чудотворну чистоћу језика. И данас је познат овај утицај Кур'ана на људе, сходно њиховом разумевању арапског језика као и њиховом разумевању његових стилских одлика.

ОСТАЛИ ДОКАЗИ ИСТИНИТОСТИ
МУХАММЕДОВОГ – МИР НАД ЊИМ
– ПОСЛАНСТВА

Необичности

Узвишени Бог уредио је свемир по познатим законитостима и одређеним законима. Ове је законитости и законе Узвишени Бог створио за нас како би све што је у свемиру било усклађено према њима.

Узвишени Бог Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, дао је многобројна чуда, којима је била сведок генерација која је живела у време Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим. Ова чуда којим је Узвишени Бог потпомогао Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, различита су од чуда којима је Узвишени Бог потпомогао претходне посланике, јер су забележена у Божијој Књизи, у којој ниједно слово није измењено. Ко год је слушао Божију Књигу – Кур'ан, био муслиман или неверник, нико од њих није је занегирао. Затим у историји не постоји ништа слично хадису (говору Посланика),

у вези са његовим памћењем, утврђивањем тачности и верификацијом. Исто тако, не постоји ништа слично Посланичкој сири - биографији, која је зашла у све поре Посланиковог, нека су Божији благослов и мир над њим, живота до те мере да је биографија Посланикова, нека су Божији благослов и мир над њим, и дан-данас, на земаљској кугли, прецизнија од животописа било којег великана.

Ови научни, исламски извори истичу се по томе што су запослили муслимане, па су успоставили школе које ће да се баве њиховим проучавањем, донирали су у ту сврху многе донације и почастили су све оне који су се истакли својим знањем на овим пољима. Тако су Кур'ан, хадис и сира - историјски записи који немају премца у историји. О овим историјским записима налазимо:

1. У Кур'ану

Узвишени Бог потпомогао је Свога Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, када је спустио сан као сигурност на његове војнике, у бици на Бедру, када је спустио кишу на њих како би их њоме очистио и како би њихове кораке учврстио, да не би нестали са Земље. Узвишени Бог умањио је број неверника у њиховим очима, а повећао је њихов број у очима неверника када се битка распламсала. Узвишени Бог спустио је војску анђела како би се борили у редовима муслимана, као што је спустио војску која га је штитила приликом његове Хиџре - пресељења - из Меке у Медину. Исто тако, прекрио их је сан у Бици на Ухуду, као што му је потчинио ветар у борби против ахзаба - савезника. Узвишени Бог превео је Свога Посланика из Месџидул – харема (Храма у Меки) до Месџидул – аксе (Храма у Јерусалиму), као што га је провео до Сидретул-мунтеха.

Његов народ га је у лаж угонио, па им је приступио са доказом који је потврђивао његову истинитост, па су се помирили са тим доказом.

Узвишени Бог је казао:

„Хваљен нека је Онај Који је у једном часу ноћи превео Свога роба из Храма часног у Храм далеки, чију смо околинину благословили.“ (Кур'ан, 17:1)

Курејшијски неверници тражили су од њега да им опише Месцидул-аксу, па је прецизно описао. Они су рекли: "Што се тиче овога, истину је казао." Други су, чак, тражили од њега да их обавести о њиховом каравану, па их је обавестио и описао им караван, дао је тачан дан њеног доласка. Караван је дошао у одређени дан и био је онакав како га је описао.

Месец се расцепио на две половине и већина неверника је рекла: "Опчинио нас је Мухаммед." А рекли су и: "Гледајте шта

ће да кажу путници. Мухаммед не може све људе да опчини." Дошли су путници и рекли су исто. Узвишени Бог је у вези са овим догађајем казао:

„Ближи се час и Месец се располутло! А они, увек када виде чудо, окрећу главе и говоре: 'Чаролија непрестана!' Они не верују и поводе се за прохтевима својим, а све је већ одређено.“ (Кур'ан, 54:1-3)

Неверници су чули ове одломке, па су рекли: "Овај Кур'ан је лаж." Била им је довољна и најмања грешка, коју би пронашли у Кур'ану, па да потврде како истину говоре кад кажу да је нешто лаж, али, очигледне истине оставиле су их немим.

2. У хадису и сирџи (животопису) посланика Мухаммеда, мир над њим

Све претходне необичности које Кур'ан бележи, наводе се појединачно у

књигама из хадиса и сире. У књигама из хадиса и сире, наведене су многобројне необичности које су се дешавале у исламским друштвима и њиховим заједницама. Неки муслимани су их преносили у своје време, док су их други прећуткивали знајући да је то истина. Да је то била лаж, они не би ћутали, јер су они ти који се у име Бога не боје ничијег прекора. У ове необичности убрајају се: говор дрвећа, камења и каменчића и њихово сведочење о његовом веровесништву; тесбих (слављење Бога) који је чинила храна; говор животиња; извирање воде између прста Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, како муслимани не би имали потребе за водом у току путовања и ратова; умножавање мало хране која је довољна само за једну-две особе, како би задовољила потребе десетина и стотина муслимана; лечење људи са одређеним

манама; појава необичних трагова на ономе што би Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, дотакао. Све ово и остало дешавало се као потврда Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, као његова потпора и као сведочанство људима о истинитости њиховог Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим. Циљ ових необичности је био у подупирању јасних доказа и знакова са којим је Величанствени Кур'ан, долазио, што доказује да су од Узвишеног Бога. Ове необичности помогле су неким људима да спознају Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, и да посведоче у његово посланство.

Сведочанство стања у којим се Посланик налазио

Многобројни су докази Мухамедовог, нека су Божији благослов и мир над њим, посланства. Његова, нека су Божији благослов и мир над њим, стања - а она су јаснија од живота било којег великана на земаљској кугли - сведочанство су и јасни доказ. Она су сведоци који доказују да онај ко има оваква стања може да буде само Веровесник, Посланик. Неопходно је да изађе на видело истина о човеку, на основу његових стања. Па, чак, ако се и изгубе на неко време, та стања морају да се појаве. Што се тиче Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, његова биографија је очигледна и све више излази на видело, откако су муслимани подложни опонашању и слеђењу неверника силника, ради новца и клевете. Каква су, онда, била стања Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим?

1. Није политички вођа

Политички вођа је онај ко ласка и угађа народу, нарочито у њиховом веровању, или је то, чак, особа која, када се једна група људи супротстави другој, настоји да сакупи друге јаче групе како би биле помоћ и заштита нападнутој групи. Политички вођа води рачуна о томе да задовољи људе, или да направи компромис између жеља својих следбеника. Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, као и други, проналази плодно тло у свом позиву како би се борио против странаца који неправедно осуђују Арапе, као што су Персијанци и Византинци, све док не придобије у своје редове Арапе или достојанственике, или док не буде у могућности да усковитла класну поделу, како би имао велику већину, или њихов већи део, у својим редовима, или да им објави морални рат како би у своје редове

довео људе узвишених моралних вредности. Али, Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, изашао је позивајући све људе у веру што је узроковало да против њега буду и старо и младо, и сиромах и богат, а он је нападао оно што им је било најузвишеније а то је њихова вера и трговина. Уништење кипова значило је престанак доласка Арапа у посету Меки, а самим тим и онемогућавање становника Меке да дођу до огромних економских користи. Због тога су се они и борили против Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, и његових присталица, прогонећи их из Меке, а они су бежали са својом вером, далеко од имовине и потомства.

Да ли је ово политичко понашање? Он не позива људе ни у шта друго до у обожавање Једног Јединог Бога. Он не ставља на искушње своје следбенике осим

како би њима био задовољан њихов
Господар на Судњем дан!!

Курејшије су ти који су Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, понудили поглаварство, имовину и углед како би оставио свој позив, али Курејшије нису добили ништа друго до жестоко одбијање и одлуку о настављању његовог позива, у време када су другови још увек били злостављани, или прогоњени. Након што је остварио победу, није газио по свили, нити је обукао брокат, нити се накитио златом. Његова је кућа била као најједноставније људске куће, а знало је да прође и два месеца а да се у његовој кући не запали ватра (скува јело). Слушајући своју тетку Аишу, Бог био задовољан њоме, како прича о овоме, Урве ју је упитао: "Тетка, од чега сте живели?" Одговорила му је: „Од воде и датула.“

Једанпут је Омер ибн ел-Хаттаб видео Посланика, нека су Божији

благослов и мир над њим, на истрошеној простирци која је оставила трага на његовом, нека су Божији благослов и мир над њим, телу, па је заплакао, на шта му је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, казао: "Зашто плачеш?" Казао је: "Како је Кисри и Цезару, спавају на свили и брокату, а ти си Божији Посланик, а на твојој страни остаје траг?" Казао је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим: **"О Омере, зар не волиш више да њима буде овај свет, а нама Вечност?"**

Након што су муслимани победили, дошло је благо Божијем Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, а његове жене су желеле да узму нешто од тог блага, па су тражиле од њега да им да један део. Као одговор на њихову молбу, објављен је племенити одломак у којем се каже:

„О Веровесниче, реци женама својим: 'Ако желите живот на овоме свету и његов сјај, онда се одлучите, даћу вам пристојну отпремнину и лепо ћу вас отпустити. А ако желите Аллаха, и Посланика Његовог, и онај свет, - па, Аллах је, онима међу вама који чине добра дела припремио награду велику.“
(Кур'ан, 33:28-29)

Да ли је ово биографија политичког вође!?

Народи су у то време сматрали да њихови великодостојници и вође имају право да уживају у земаљским добрима. Колико народ буде јак и угледан толико ће њихови великодостојници да имају и раскоши, толико ће да буду и супериорни, према схваћањима тог времена, док је у то време на земаљској кугли једино Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, живео супротно претходним великодостојницима. Какву је он корист

имао од тешког живота? Зашто је био равнодушан према њему? Након победе, могао је удобније да живи. Зашто му нико није на томе приговорио?

Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, мрзео је да се истиче међу друговима и седао би поред оног ко је последњи седео на кружоку. Мрзео је да људи пред њим устају. Неки су другови хтели да га величају и хвале, па им је казао: **"Немојте претерано да ме уздигете и хвалите, као што су то учинили хришћани са Месијом, сином Маријиним."** Његова је биографија оставила трага на праведне владаре, као и на његове другове.

Учио је пред људима Кур'ан у Којем се налази прекор његовог Господара због неких његових поступака. Сваки политичар страхује од било какве мањкавости или грешке која би могла да се деси на било који начин или по било

коју цену, док је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, морао да достави, па макар у томе био и прекор. Ово су неки одломци у којим се наводи прекор Божијем Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, а које је он учио пред људима онако како му је достављено од његовог Господара:

„Он се намрштио и окренуо зато што је слепац њему пришао. А шта ти знаш, можда он жели да се очисти, или поучи па да му поука буде од користи? Онога који је богат, ти њега саветујеш, а ти ниси крив ако он неће да верује; а онога који ти журећи прилази и страх осећа, ти се на њега не осврћеш.“
(Кур'ан, 80:1-10)

„Молио ти опроста за њих или не молио, молио чак седамдесет пута, Аллах им неће опростити.“ (Кур'ан, 9:80)

2. Да ли је био друштвени реформатор?

Мухаммед је био Божији Посланик, Веровесник, и нема сумње да је он у свом својству Посланика, реформисао све облике људског живота. Непријатељи ислама, који желе да ослабе Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, тврде да је искористио прилику да под именом вере реформише друштвене прилике за које је сматрао да су искварене. Хајде да погледамо стање Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, како бисмо видели да ли да поверујемо у оно што су они сматрали?

Онај ко позива у реформу, своје напоре усмерава ка свом циљу, а шта је Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, имао од тога да себе и своје другове излаже пропасти, због питања Божије јединствености и искрености у обожавању Узвишеног Бога, а што је

изгледало тако далеко од овог циља? Остао је устрајан у свом позиву и поред тога што су његови следбеници жестоко злостављани, и поред изолације, бојкота и прогона из властите домовине. Која је то, онда, друштвена реформа?

Зашто је своје следбенике задужио обављањем ноћне молитве, као и свакодневних намаза и обављањем поста један цели месец, а ове се ствари убрајају у исламске темеље? Какве везе има све ово с позивом у реформу одређених друштвених прилика!?

Зашто је критиковао јевреје и хришћане, посећивао их и позивао да оставе своју веру и да прихвате Ислам? Какве везе ово има с реформом друштвених прилика Курејшија? Његов позив целом човечанству, његово објављивање да је он печат посланика и веровесника, какве везе све ово има с

покушајем реформе неких друштвених прилика?

Обавезност купања након полног односа, потврђеност купања сваког петка, узимање абдеста пет пута на дан у природи пустињског карактера, какве везе има све ово с покушајем реформе друштвених прилика? Зар све ово не сведочи да су ово стања Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, који доставља од свога Господара и нико други за то неће рачун да полаже.

3. Истакнути знаци стања Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим.

Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, послат је у време у којем је свет био приправан за његово појављивање, у време у којем су следбеници Књиге умногоме говорили о

доласку Посланика. Дошао је у тачно време и нико се после њега није појавио.

Знак (печат посланства) који се налазио на његовој плећки, одговара радосним вестима о њему, које се налазе у претходним Божанским књигама.

Четрдесет година пре посланства живео је међу својим народом и они су га назвали Ес-Сидик, Ел-Емин (Искрени, Поверљиви), а његови непријатељи нису могли да пронађу ниједну лаж или лоше дело по којем би био познат.

Када му је спуштена Објава, отишао је својој жени преплашен и дрхтећи, па је казао: "Покријте ме, покријте ме." Да је то била измишљотина, историја не би застала код овог догађаја бележећи га.

Када би се састајао с анђелом Гаврилом, Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, падао би у несвест, а с његовог чела би текао зној у

дану који би био изразито хладан. Да ли човек може да уради нешто слично овоме? Какву има потребу за тим? Осим тога што је спајање са светом анђела захтевало посебну приправност, када би се онесвестио Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, бивао би покривен све док се не заврши силазак Објаве.

Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, не би наређивао људима нешто а да то први не би урадио, као што им не би забрањивао нешто чега се не би први клонио. Зашто би самог себе оптерећивао многобројним одговорностима, ако он није Божији Посланик!?

Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, устајао би ноћу и много молитву обављао, делио је све оно што би се нашло код њега, све док није умро, и тада је његов штит био заложен код

јевреја и то је једино остало иза њега његовој породици.

Када је умро Ибрахим, син нашег Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, помрачило се Сунце у време његовог укопа, а муслимани су довикивали једни другима: "Ово је Божији знак..." и помрачење Сунца тога дана био је један од постојаних астрономских догађаја који су, у последње време, потврдили астрономски прорачуни. Ако Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, припада онима који "лове" чудеса и не поричу их, били би у могућности да се позову на њих - да је то тако – Боже, Ти ми опрости! - ово чудо би га обавезало да не говори о њему, нити да се позива на њега, нити да га пориче. Али Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, у тренутку своје жалости није заборавио поверење упуте који је носио верницима, и у том тренутку их подсетио

говорећи: **"Сунце и Месец два су Божија знака, не помрачују се ради нечије смрти нити ради нечијег живота."**
(Бележе Бухарија и Муслим)

Ово је само мали део многих примера који постоје.

Односи Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, с његовим непријатељима и следбеницима

Неверници су гледали Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, па су му се изругивали и клеветали. Узвишени Бог је казао:

„Кад те виде, ругају ти се: 'Је ли ово онај којег је Аллах као посланика послао?'“ (Кур'ан, 25:41)

На њега клевета није утицала, па су га оптужили да је луд због необичности онога у шта позива:

„Они говоре: 'Хеј ти, коме се Кур'ан објављује, ти си, устину луд! Зашто нам анђеле не доведеш, ако је истина што говориш!' Ми анђеле шаљемо само с Истином, и тада им се не би дало времена да чекају!“ (Кур'ан, 15:6-8)

Кур'анска чудотворност и Божији знакови, у Његовој Књизи, упућују на њиховог Господара. Ниједан идолопоклоник није чуо Божији говор, а да није Кур'ан прихватио својим разумом и срцем и да није прихватио Божију веру. Сматрали су да Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, опчињава људе, како то Узвишени Бог каже:

„А они који не верују, говоре о Истини када им долази: 'Ово није ништа друго него очито врачање!'“ (Кур'ан, 34:43)

Радили су на искривљавању Истине ширећи заблуде и лажи:

„Они, чак, говоре: 'То су само смушени снови; он га измишља; он је песник; нека нам донесе какво чудо као и претходни посланици!'“ (Кур'ан, 21:5)

„И говоре: 'Нећемо да ти верујемо све док нам из земље живу воду не изведеш; или док не будеш имао врт од палми и лозе, па да кроз њега свуда реке проведеш; или док на нас небо у комадићима не обориш, као што тврдиш; или док Аллаха и анђеле као јемце не доведеш, или док не будеш имао кућу од злата или док се на небо не успнеш; а нећемо веровати ни да си се успео све док нам не донесеш Књигу да је читамо.' Реци: 'Хваљен нека је Господар мој! - зар ја нисам само човек, Посланик?'“ (Кур'ан, 17:90-93)

Овако је Узвишени Бог подучио Свога Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, да им каже: „Свака је ствар у Божијој руци. Он је Тај Који ме потпомаже доказима којим жели, онолико колико је потребно да се људи наведу на то да поверују у моју искреност. Узвишени Бог не прихвата услове за људско веровање, да је тако, поставио би услове клеветницима који питање посланства и бошанствености сматрају безначајношћу, узалудношћу и глупошћу.“

Узвишени Бог је казао:

„А зар им није доста то што Ми теби објављујемо Књигу која им се казује; у њој је, заиста, благодат и поука народу који верује.“ (Кур'ан, 29:51)

И поред многобројних знакова којима је Узвишени Бог потпомогао Свога Посланика, нека су Божији благослов и

мир над њим, они су претеривали у свим средствима, па би некад говорили:

„Они говоре: 'Ако с тобом будемо прави пут следили, бићемо брзо из родног краја протерани.'“ (Кур'ан, 28:57)

Други пут, пак, показују своју свеопшту мржњу према Упути којој желе смрт :

„А кад су они рекли: 'Боже, ако је ово збиља истина од Тебе, Ти пусти на нас камење с неба као кишу или нам пошаљи патњу несносну!'“ (Кур'ан, 8:32)

Они су били непријатељи Мухаммедови, нека су Божији благослов и мир над њим, који желе смрт и патњу Мухаммедовим, нека су Божији благослов и мир над њим, следбеницима. Зашто су прелазили из редова борбе против њега, редова мржње и пакости према њему, у војску оданих његовој армији, постајући њему драги следбеници и пријатељи,

покорни верници своје Господару, постајући умерени у овосветским благодатима. Њихове наде су постале усмерене према ономе што им је обећао њихов Господар, у речима њиховог Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, међусобно се волећи и дајући предност другима над собом како би њихов Господар био задовољан њима. Обављајући молитву у своје време и ноћу не одустајући од спомињања Бога. Давали су милостињу из своје имовине и такмичили се у дељењу на Божијем путу. Желели су да оду са овог света трудећи се на Божијем путу, како би положили своје душе за откуп њихове вере, а притом су њихове биле душе задовољне. Како је могуће да су ови борци прихватили веру појединачно и у групама? Како су ушли у Божију веру? Шта их је подстакло да воде рачуна о њој, да је шире широм земље, да улажу имовину и саме себе на путу

слеђења њиховог Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, без обзира колико су га некада описивали лудим, колико год су га клеветали и оптуживали за врачање?! Како се све ово десило? Нема другог одговора осим оног који свакодневно понављају, говорећи: "Сведочимо да је Мухаммед Божији посланик." Ништа на ум не пада, осим да су се уверили у истинитост њиховог Посланика, да су посведочили у његово посланство, након што су видели јасне доказе посланства Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим.

Закључак

Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, није знао да чита ни да пише целог свог живота. Величанствени Кур'ан забележио је његову „неписменост“, а то су потврдили његови

другови и његови непријатељи, који то нису негирали. Кур'ан је његову „неписменост“ учинио доказом да је он посланик послан од Бога. Нису се супротстављали Кур'ану, јер они, уистину, знају да је он „неписмени“ веровесник.

Арапи су познати по својој чистоћи језика. Организована су такмичења између песника и говорника, а њихове најлепше изразе писали су златном водом. Кур'ан је дошао као наднаравно чудо у ономе по чему су они надалеко познати, како би чудотворност била изражајнија. Узвишени Бог ту чудотворност провео је преко језика неписменог човека како би она била потпунија. Кур'ан изазива Арапе, људе и цине да направе нешто слично Кур'ану, или макар један његов део, или, пак, једну сличну суру (поглавље). Али они нису могли да дају ниједну сличну суру (поглавље), па су прибегли убијању,

уништавању имовине и самих себе, након што их је занемала кур'анска стилистика.

Кур'ан носи Божије знаке који указују на то да је од Бога. У тај знак спада:

1. Божији је говор увек нов, не мења се колико год га људи понављали;

2. Ако говор указује на личност свога власника, онда ће учач Кур'ана да осети да је то Божији говор којем не личи ниједан други говор;

3. Сваки говор могуће је да се помеша с неким другим, осим Кур'ан који се истиче од било којег другог људског говора, јер је то Божији говор који не личи ниједном другом говору;

4. Кур'ан оставља велики траг на слушаоца који размишља, не личи му ниједан говор, јер је то Божији говор;

5. Кур'ан у себи садржи науке за које не зна нико осим Бога. Неке од њих су:

а) вести о претходним народима, за које нису чули свештеници ни монаси, све док нису поверовали у посланство Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим;

б) вести о ономе што кружи у прсима људи, а не зна их нико осим Бог, као што се десило с племенима Бену-Харисе и Бену-Селеме, као што се десило и са јеврејима који су скривали оно што су међусобно говорили;

в) Кур'ан је обавестио о стварима које ће да се десе у време Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, или након њега. Дошли су ти дани о којим је раније Кур'ан обавестио. У те вести убрајају се:

1. победа Византинаца за мање од десет година;

2. да ће Ебу-Лехеб и његова жена да умру као неверници, а исто тако Ел-Велид ибн ел-Мугире и Ел-Ахнес ибн Сурејк;

3. Божије знање о људима, отклањање њиховог зла од Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим;

4. пораз курејшијских неверника у Бици на Бедру и њихов бег пред муслиманима;

5. чување Посланика од покушаја завере, постављање чувара и неуспех сваког покушаја његовог убиства;

6. вест о народу који ће да носи посланство и који неће да га негира, након што су Курејшије негирали посланство;

7. постављање муслимана за владаре на Земљи, могућност веровања након њихове блокаде и страховања;

8. вест о победи која се десила приликом уговора на Худејбији, за који су муслимани сматрали да је пораз, али је то, заправо, била победа као што је Кур'ан обавестио;

9. вест о томе да ће муслимани да уђу у Месцидул-харем сигурни, обријаних глава и скраћених коса;

10. вест о освојању Хајбера и о многобројном плену до којег су дошли муслимани;

11. обавештење о чувању Кур'ана од било каквог искривљавања;

12. вест о томе да је Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, печат веровесника и посланика;

13. вест о казни која ће да дође муслиманима када буду непослушни. Та ће казна да дође с небеса и испод њихових ногу. Они ће да се разиђу на групације и владаће једни над другима.

г) Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, дошао је са Законом који је реформисао сва стања човечанства у сваком времену и на сваком месту. Појавио се народ најбољи међу људима. Стручњаци сведоче да је исламски закон бољи од свих закона и прописа за које је човек до данас сазнао. О томе сведоче и Сантиљана, Фембри, Селим Баз, Кохлер, Хју Кетенц, Сирел, Лампјер, Симпозијум међународног законодавства - одржан у Хагу 1937. год., Симпозијум међународних адвоката - одржан у Хагу 1948. год., Организација за општи међународни закон, председник француских адвоката, светски правници који су били присутни за време одржавања Седмице исламског права - одржаној у Паризу 1953. год.

У данашњем времену астрономских наука, истраживачи су дошли до открића у свемиру. Исламски учењаци су пронашли

да је Кур'ан већ обавестио о тим стварима још у време у којем човечанство није ништа знало о њима. То је нови сведок веровесништва Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, и његовог посланства.

Такође, кур'анска забрана склапања брака са сестром по млеку, јер се дојењем стичу специфичности код дојене деце, као што се стичу и наследне особине код браће и сестара. Величанствени Кур'ан обавестио је о стубовима који се не виде међу небеским телима. Обавестио је Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, о црној ватри и о прегради која се налази између два мора која се спајају.

Што се тиче Арапа, које Узвишени Бог прозива, нико од њих није слушао Кур'ан, а да није посведочио да је то Божији говор. Стога су неверници, препоручивали да га нико не слуша и на

крају нису имали ништа друго до да га описују, па су рекли: "Он је чаролија. Ко га слуша, његово срце бива опчињено." Те њихове речи сведоче да он није људски говор.

Постоје други Мухаммедови јасни докази. Неки од њих су:

1. необични догађаји које Кур'ан спомиње, као што су: Ноћно путовање, цепање Месеца, спуштање сна ради сигурности муслимана, кише за учвршћивање њихових стопала и за њихово чишћење, умањивање броја неверника, увећање броја муслимана, спуштање анђела као испомоћ муслиманима, спуштање војске која је чувала Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, приликом његове Хиџре, потчињавање ветра муслиманима против савезника;

2. оно што спомињу посланички хадиси и књиге из сире-биографије, у вези са претходним необичним догађајима, као и спомињање других необичности, као што су: говор дрвета, камена, животиња и њихово сведочење о веровесништву Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, извирање воде између његових, нека су Божији благослов и мир над њим, прстију. Његово, нека су Божији благослов и мир над њим, лечење болесних, појава необичних трагова на стварима које, нека су Божији благослов и мир над њим, дотакне;

Ове су необичности само потврда кур'анске му'џизе (чуда). Постоје и други јасни докази о посланству.

Стања сваког човека, целог његовог живота, откривају његову стварност. Још увек су стања Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, прочитија, познатија од било којег људског живота

познатог до данас. У његовој биографији не постоји ништа неразјашњено или скривено. Његова стања сведоче:

1. он није био политички вођа који је желео да уједини народ и да се његово име спомиње. Одбио је све покушаје да се његова реч и његови следбеници уједине с племеном, осим ако би то било у складу с Божијом Упутом. Он и његови следбеници искусили су патње које људи не могу ни да замисле. Када су побеђивали, одбијао је да ужива у овосветским благодатима. Његова стања сведоче о његовом посланству, јер није ускратио доставу Објаве која је у себи носила жестоке прекоре упућене њему;

2. његова намера није била да само изврши друштвену реформу него му је на првом месту било обављање молитве, поста, давање милостиње, обављање ходочашћа. Човек се приближава своме Господару, било да се ради о друштвеној

или политичкој реформи коју је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, учинио, све је то део његовог позива;

3. преостала његова стања сведоче да су то стања Веровесника, Посланика.

Ко размисли о односу Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, с народом, видеће да су потврда његовог посланстава. Његов народ је против њега покретао непријатељства на најжешћи могући начин. Желели су му да умре пре него што су га следили, па им је изнео своје доказе и постали су његови следбеници који више желе смрт од живота, како би Бога задовољили.

